

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

דער רבי איז געזונט

גליון מיוחד בקשר עם כ"ז אדר

גליון כח

שנה יד

יוצא לאור עלידי ועד 'חיילי בית דוד'

770 איסטערן פארקוויי - ברוקלין, נ.י.



בגלל זה שהקב"ה בחסדו הגדול רצה
להביא את בנ"י לעלי הכי גדולה
(למעלה ממצבם מצ"ע) . . נעשית
ירידה לפי שעה (ע"ד מש"נ "ברגע קטן
עזבתיך") ובחיצוניות (רק למראית
עינים), בכדי להביא את העלי שלא
בערך . . כפי שיהי בגאולה האמיתית
והשלימה - שבאה ע"י הירידה הגדולה
בגלות - גאולה נצחית שאין אחרי
גלות ואדרבה - מתוספות עוד עליות,
עלי אחר עלי עד אין קץ, "ילכו מחיל
אל חיל יראה אל אלקים בציון"

(דבר מלכות ש"פ כ"תשא תשנ"ב)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד

בית משיח, בית חיינו

770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

**להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת
הדיוור בדוא"ל:**

vaad770@gmail.com

ב"ה

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,
שלום וברכה!

בקשר עם יום כ"ז אדר-ראשון, 24 שנה מאז התחיל המצב בו "חוליינו הוא נשא"
הננו להגיש את הקובץ "דער רבי איז געזונט" ובו:

• גלות אמיתית מתחילה כשהבן מפסיק לחפש - קטע משיחת חמישה עשר בשבט
תשל"ט בה מדבר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכאב רב אודות המצב שהמצב
מסתתר מהבן ושאמיתית הגלות היא כאשר הבן מפסיק לחפש את אביו.

• דער רבי איז געזונט! - נאאמו של הרה"ח יהודה לייב שי' גרונר מכ"ד סיון תשנ"ג
בו מספר באריכות על התפעלות הרופאים ממצבו של כ"ק אד"ש מה"מ ועל כך
שבאמת לאמיתו מצבו של הרבי נקבע על פי רצונו הק' בלבד ולא לפי שום דבר אחר.

• האם אתה אומר 'מי שברך' שהשמש תזרח? - נאאמו של ר' יואל שי' כהן מר"ח
כסלו תשנ"ד אודות הוודאות בהתגלותו של הרבי כמלך המשיח.

• ביטול חודש העיבור - בשלהי חודש שבט ותחילת חודש אדר"ר תשנ"ב נראה היה
שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א פועל באופן שמימי לביטול חודש העיבור. כתבה
מרתקת עם התיחסויות אד"ש לענין זה ותשובת אד"ש כיצד אכן ניתן לבטל את חודש
העיבור.

ויהי רצון שלאחר הירידה (בחיצוניות ולמראה עיניים), נזכה כבר ל"העלי" שלא
בערך, ולא רק עלי' לרגע קטן (כנגד "רגע קטן עזבתיך"), אלא עלי' נצחית שאין
אחרי' הפסק כלל", עוד לפני כ"ז אדר"ר שנה זו, ואזי נראה בעיני בשר את פני קודשו
של כ"ק אד"ש מה"מ ונכריז לפניו:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד 'חיילי בית דוד'

770 בית משיח, בית חיינו

ימות המשיח, ערש"ק פרשת ויקהל כ"ד אדר - מרבין בשמחה,

תהא שנת עצמות ומהות - שנת הקהל

ק"ג שנה להולדת כ"ק אד"ש מה"מ וס"ו שנה לנשיאותו



גלות אמיתית מתחילה כשהבן מפסיק לחפש

"אולם כאשר הוא תוחב אותנו... בתוך חושך כפול ומכופל, וביחד עם זה תובעים ממנו, שהוא... לא יפסיק לחפש..." • קטע משיחת ט"ז שבט תשל"ט בה מדבר כ"ק אד"ש מה"מ אודות המשל שמצב הגלות הוא כאבא המתחבא מבנו כדי שתתגבר תשוקת בנו אליו ויחפש אותו, אך ייתכן מצב שהבן מתייאש ומפסיק לחפש את האבא' ר"ל... ואז מתחילה הגלות האמיתית!...



בנוגע לעניננו, ענין החידוש, הצורך בכלל בחידוש הוא - כיון שנוצר מצב של העדר השמחה ר"ל אצל כמה וכמה מבנ"י. בנ"י עייפים מהגלות, עייפו מהעייפות ועייפים מהצפייה למשיח.

וזו הרי טענה צודקת: עד מתי?! [ובמכ"ש וק"ו:] אם כבר בנבואת ישעי' נשאלה השאלה "שומר מה מליל עד מתי", ואם בדורות שקדמונו, עוד טרם הגזירות ר"ל, כבר בזמנם צעקו "עד מתי", "עבר קיץ כלה קציר ועדיין לא נושענו" - עאכ"כ לאחר ששעברנו את כל ענינים אלו, וידע אינש בנפשו מעמדו ומצבו, הרי זו זעקה הבוקעת עד לב השמים: עד מתי?!

ורואים, שזועקים, ומבקשים, ושותקים.

וכידוע המשל של המגיד, שחסידיים אמרוהו בשם המגיד, המבארת את טענתו של הקב"ה, ומביא משל על זה, מאב המסתתר מבנו, שאין זה ח"ו משום שאינו רוצה להיות יחד עם בנו; אלא רצונו הוא שהבן יתעורר בתשוקה לחפש את האב ולמצוא את האב!

דהנה, כאשר הבן נמצא בתמידות עם האב הדבר אינו ניכר בו, שהרי "תענוג תמיד אינו תענוג"; אך כאשר האב מסתתר, אזי מתעוררת בבן תשוקה: היתכן שאינו רואה את אביו. ועד כלשון הסדרה דפרשת י"ג שבט: "היש הוי' בקרבנו אם אין".



ענין זה אמנם מקורו
בעמלק, ואכן מיד אח"כ
הי' "ויבוא עמלק",
וכפירש"י בזה. אולם מאת
בחי' עמלק בעולם - נמשך
אח"כ הענין ש"נצטננה
האמבטי' בפני כל
הרואים", היינו, שהרואים
זאת בעיני בשר, אפשר
שהדבר יפעל עליהם ג"כ
ענין מעין זה: עם היות
שיודע שקיימת מציאות
כזו, אולם "בקרבתנו" - בזה
מתעורר בו ספק:

אכן יש הוי', "יש
בעה"ב לבירה זו", עם כל
פרטי הדברים. והוא יודע
אפי' שהוא מתהווה מחדש
מאין ואפס המוחלט, אולם

מבחינתו - זוהי התהוות באופן של סובב כל עלמין.

אולם לא כפירוש התניא בזה, שנקרא "סובב" כי האדם אינו מרגיש בקיומו, אולם
הוא חודר בתוכו ותוכיותו - אלא הוא מפרש "סובב כל עלמין" - "סובב סביב", ואילו
"בקרבתנו" אפשר מתעורר בו ספק.

ומן הספק הוא מתחיל לטעון, שכיון ש"אותותינו לא ראינו ואין אתנו יודע עד
מה" - במילא "עזב הוי' - ח"ו - את הארץ". ועד כדי כך, שהוא מתייאש ומפסיק את
החיפושים.

כל הבא לקמן דיבר כ"ק אד"ש מה"מ בקול חנוך מבכי

וזהו מה שנאמר במשל, שכאשר האב רואה שבנו אינו מחפש אחריו - כאן... מתחיל
אמיתית ענין הגלות.

כל זמן שבנו מחפש אחריו, זה גופא הכנה וזה גופא ניצוץ וזה גופא התחלה של
הגאולה, שהרי הוא מחפש את אביו; ובוה רצונו מונח, ובוה מונחת השתדלותו.

אך כאשר הוא חדל לחפש - אם מצד חסרון דעת, או מצד יאוש - אזי נעשה "אנכי
הסתר אסתר פני", וכפירוש הבעש"ט... שההסתר עצמו נמצא בהסתר, כי אינו יודע

כלל שזהו הסתר. ובפשטות: הוא אינו חושב אודות אלקות.

הוא חושב אודות העולם, אף שחושב באופן הכשר, וחושב ע"פ מש"כ בשו"ע, ובנוגע ללימוד התורה הוא לומד כפי שראוי ללימוד תורה, אולם, לחשוב אודות "נותן התורה" בעת לימוד התורה, ולחשוב אודות "משאו ומתנו באמונה", היינו, אודות "הוי" (ש)הוא הנותן לך כח . . לעשות חיל" - על זה הוא הפסיק לחשוב.

וכאשר באים אליו בטענות על כך... הוא משיב: מדוע באים אליו בטענות?!... את הטענה יש להפנות כלפי הקב"ה... וכאמור - עד מתי!...

וכאשר באים אליו בטענות על כך... הוא משיב: מדוע באים אליו בטענות?!... את הטענה יש להפנות כלפי הקב"ה... וכאמור - עד מתי!...

כי אמנם האב צריך להסתתר מפני בנו... כדי שהבן ירצה לחפש אחריו, וכדי שתתעורר אצלו תשוקה כמו שנמצא ב"ארץ צי" ועיף בלי מים", אולם כאשר הוא תוחב אותו... בתוך חושך כפול ומכופל, ואח"כ נעשה מצב ש"הראשונים כמלאכים וכבני אדם"... ואנו אפילו לא "כחמורו... של ר' פנחס בן יאיר"... וביחד עם זה תובעים ממנו, שהוא... לא יפסיק לחפש...

ביום ראשון הוא חיפש, וביום שני הוא חיפש... ..

וכאשר מחפשים הסברה על זה, מחפשים בספרי מוסר, ובודקים בספרי חסידות, ואח"כ מוצאים פסקי דין ברור בגמרא, ש"כלו כל הקיצין" . ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", ואח"כ נפסק פס"ד ברור, שע"י ש"הרהר תשובה" עי"ז נעשה צדיק גמור. ולא קיימת מציאות כזו של יהודי אשר, אם מצד האהבה או מפני היראה, מאיזו סיבה שתהי' לא עלה בו הרהר תשובה. לא קיימת מציאות כזו אצל יהודי.

ועאכ"כ בדורנו, שראינו - הי' לא תהי', לא תקום פעמיים צרה... - את כל הענינים שאירעו אשר בעינינו ראינו ובאוזנינו שמענו ולא אחר. וכאמור "לא תקום פעמיים", די כבר בזה, וכמ"ש אדמו"ר האמצעי, שזה לא יקרה שוב ח"ו.

אולם ראה ראינו זאת ושמעו שמענו זאת וזכור וזכרים אנו זאת, ובודאי, כאמור, בכל ישראל לא קיימת מציאות שאפשר שלא הרהר תשובה. ולא הרהר רק פעם אחת, אלא כמה פעמים ככה.

ובמילא, מדוע באים בטענה לבשר ודם... שהוא מדוד ומוגבל... ומדוד ומוגבל ע"י הקב"ה עצמו, ובמילא לא ניתן לבוא אליו בטענות עלי"כ ג"כ, ומדוד ומוגבל בדברים שיכול להכיל... ואח"כ באים אליו בטענה: היתכן שאינו חושב אודות הגאולה, אעפ"י

שאומר - או יודע שאחרים אומרים ואילו הוא חושב על-יך - ש"אצפה לו בכל יום שיבוא", ואח"כ רוצים, שהוא יעמוד במעמד ומצב זה כל היום כולו - והרי זה בלתי אפשרי!...

והרי ה' "אינו מבקש... אלא לפי כחן". והרי הוא בעצמו לא נתן כחות גדולים יותר... וזהו אחד מהענינים: ע"י שלא מוסיפים אור רגיל, אלא באור גופא מוסיפים באור המשמח, אור הקשור עם שמחה, ושמחה פורצת גדר - ע"ז נפרצים הגדרים שלו, ונפרצים גדרי העולם, ונפרצים גדרי החושך כפול ומכופל.

ובפרט ע"פ תורת הבעש"ט הידועה - אעפ"י שלא הובאה בחסידות מטעמים מובנים - שהרי בחסידות מובאים כמה טעמים ללקיחת משקה בעת ההתוועדות, ויחד עם הזהירות בזה, כידוע השיחה של בעל ההלולא - שנדפסה כבר - על "משקין קודם השחיטה" כדי להסיר את הסירכות וכו', ועל אופן הזהירות בזה,

. . ובכתר שם טוב נדפס גם משל מהבעש"ט על זה ואומר שם, שזהו משל לבן מלך שנתגלגל בשבי' בין זרים, ובין אנשים שאין להם מושג לא ממלך ולא מבן מלך ולא משום דבר.

ואח"כ הוא קיבל בשורה טובה מבית אביו המלך. אך הוא נמצא בבית האסורים... יחד עם הגוים המקיפים אותו. אזי הוא מתחיל לחשוב: אם הוא יעמוד ויתחיל לרקוד וישיר, הם יבלבלו אותו... ובכן עצתו היא, להעמיד משקה, ולדאוג שהם ישתו, ובמילא הוא ג"כ ישתה - ואזי הם אינם... מבלבלים אותו, והוא יכול לשמוח גם בגלוי. אמנם הם חושבים שזהו בסיבת המשקה, ואילו הוא יודע ששמחתו היא מצד הבשורה טובה שקיבל מבית אביו המלך.

ומסיים, שבדוגמת זה: הנפש האלקית... ירדה לתוך נפש הבהמית, והנה"ב נמצאת בעולם הזה הגשמי והחומרי, וכאשר אומרים "עבדו את הוי' בשמחה"... חושבת הנפש האלקית: הלא היא מוקפת ע"י נפשו הבהמית, ובחלקו בעולם, ובכל העולם שסביבו. ובמילא, אם הוא יעמוד ויתחיל לשיר ולרקוד הם יבלבלו אותו.

אך כאשר הוא משקה את נפשו הבהמית, אמנם במילא נכנס משהו גם בנפש האלקית, אולם הנה"ב מפסיקה לבלבל אותו.

(ליל ט"ו בשבט ה'תשל"ט. תמליל מסרט ההקלטה בתרגום חופשי ללשון הקודש)

**כל זמן שבנו
מחפש אחריו, זה
גופא הכנה וזה
גופא ניצוץ וזה
גופא התחלה של
הגאולה, שהרי
הוא מחפש
את אביו; ובזה
רצונו מונח,
ובזה מונחת
השתדלותו**



דער רבי איז געזונט!

”לאחר שיצאו חברי המשלחת מבריסל מהרבי סיפרו כי ראו את הרבי בריא, ותמיהתם - ”מדוע אינכם יוצאים לעולם ואומרים לכול שיש לכם רבי בריא?”

נאומו של הרה"ח ר' יהודה לייב שי' גרונר - מזכירו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכ"ד סיון תשנ"ג בו מסביר שלמרות הנראה לעינינו הרבי בריא פשוטו כמשמעו



”כשהרבי הי' באוהל בכ"ז אדר, אני ובנימין קליין הגענו לשם [בנוסף על קרינסקי שהי' שם בשעת מעשה], ואני הייתי באמבולנס שהחזיר את הרבי ל-770, והייתי בקשר טלפוני עם כל הרופאים ולכולם היתה אותו דיעה שצריך להבהיל את הרבי מיד או לביה"ר 'קארנעל' או ל'הר סיני', אבל ענית להם שלנו יש רבי ואיננו עושים שום דבר מבלי הסכמת הרבי!

שאלתי את הרבי ואמרתי לו שהדוקטור'ס אומרים (הזכרתי את ווייס, רעזניק וטישהאלץ) שהם מרגישים שהרבי מוכרח ללכת לביה"ר, והרבי אמר 'ניין'! (לא) ואמרתי: זאת אומרת שהולכים הביתה? והרבי אמר 'יע'! (כן). שאלתי "באם הרבי רוצה ללכת לביתו ב'פרעזידנט סט'?" והרבי ענה 'ניין'!. "הרבי רוצה ללכת ל-770?" והרבי השיב: 'יע'! הערתי שהרבי לא יוכל ללכת ויצטרכו לשאת אותו, ויהיו מאות או אלפי אנשים בחוץ... ושאלתי שוב: "זו"א שהולכים ל-770 ולא לפרעזידנט סט'?" והרבי ענה 'יע'! אם-כן, מהרגע הראשון הרבי קבע את ההחלטות!

”כשהרבי הי' כבר בחדרו הק' ודיברו על תרופה זו או אחרת, אני אישית דיברתי עם הרבי ולפני שהרופאים באו להחלטה סופית ולביצוע ההחלטה היו צריכים לשאול את הרבי והי' תלוי בהסכמתו לקחת התרופה או לא. וכך זה נמשך עד היום, במשך ה־15 או 16 חדשים האחרונים, ששום תרופה לא ניתנת לרבי מבלי הסכמתו. אמנם, היו רגעים שהרופאים הרגישו שצריכים לעשות דברים מסויימים אפילו באם זה נגד רצונו של הרבי - אך אנו לא הרשינו זאת. אמרנו שהרבי לוקח את האחריות על כתפיו האישיות ולא הרשינו לרופאים לעשות את הדברים הללו, אלא א”כ הרבי אישר אותם.

”כשהרבי הוצרך לעשות ניתוח, נכנס אל הרבי, באותו לילה, ד”ר הירשמן והסביר את המצב ואמר שאין דרך אחרת, מלבד הדרך היחידה: לנסוע לביה”ר - והרבי הסכים. ידענו והודענו בפירוש להירשמן כי אם הרבי אומר לא, אנו לא זזים... שוב - שום דבר לא נעשה מבלי הסכמת הרבי.

•

הרופא אומר: הרבי הוא איש רוחני

”עד עכשיו דיברנו על דרך הטיפול ברבי, ועתה נעבור לתיפקודו של הרבי.

”תחילה אצטט מדברי הרופאים. כשאני מדבר על 'הרופאים', כוונתי אל הרופא 'גוטיע' מפאריז שלא ראה את הרבי, והגיע לרבי חודש לאחר ה'סטרק' וחזר עוה"פ לרבי לפני 6-7 שבועות, ואני רוצה לצטט את המלים שהוא אמר לי, מילה במילה: ”כשאני הייתי כאן לפני שנה, אני לא אמרתי לך את זה, אבל אני לא ציפיתי לחזור ולראות את הרבי במצבו הנוכחי.

מה שאני רואה היום זה לא רק ההחלמה, אלא להשתמש במילה 'מציין' זה לא מספיק... שהרבי יהי' בשליטה מלאה כשאני בדקתי אותו, מה שהוא כן הרשה לי לעשות ומה שהוא לא הרשה לי לעשות, ואיך שהוא הגיב אלי לשאלות שלי - לא הייתי חולם ע”ז לפני שנה. אתם לא יודעים איזה ניסים ארעו כאן!”, ובכן, הרי לכם תגובתו של אחד שלא ראה את הרבי למע' משנה...

”נעבור לד”ר מור, שכל פעם כשהוא מגיע לרבי, ה”ה מוצא יותר ויותר שיפור והתקדמות. בפעם האחרונה שביקר כאן, הוא אמר לרבי: אני צריך להגיד לך משהו, שמתוך אלפי הפצינטים שראיתי במשך הקריירה שלי, ככל הגילים ובכל הסוגים, אתה אחד ויחיד: אתה התקדמת יותר ממה שאנו ציפינו...

”כשאנו חיפשנו נוירולוגים והגענו לד”ר מור, השאלות הראשונות שהוא שאל אותנו היו: האם הרבי עדיין צמוד למכונת הנשמה? וכמה זמן הוא לא הי' בהכרה?... אמרנו שהרבי הי' בלי הכרה רק לזמן קצר, ואף פעם לא הי' במצב של מחובר למכונת

הנשמה (ל"ע), ואמר שהוא לא מאמין לבנו!... "כי כשאתה חושב על בן אדם שהוא בן 91 ויש לו כזה 'שבץ מוחי' כפי שתיארתם לנו, לא יתכן שהוא לא הי' צמוד למכונת הנשמה לפחות למשך שבוע או עשרה ימים, אם לא במצב יותר גרוע... של מחוסר הכרה".

"כשהד"ר מור הגיע לרבי בפעם הראשונה, הוא אמר שזה דבר שלא רואים, וכשהגיע, אמר ש"אתה עברת את הציפיות שלנו ואנו בטוחים שאתה תפתיע אותנו לטובה גם להבא".

"ובפרטיות יותר: "לדבר אודות המצב של הרבי אפשר לחלק את זה לשני חלקים: יש את המצב הרפואי של בריאות הרבי, ויש את המצב הנורולוגי.

"כשד"ר הירשמן הגיע, שאל אותו מאן־הוא על המצב של הרבי, וענה שהרבי הוא אדם רוחני! הלה תמה ושאל: מה הפי'? ואמר לו הרופא: תראה לי מישהו בן 90 ומצב הבדיקות־דם שלו הוא כבן אדם בן 30... אני יכול לעבור על כל המצב הרפואי שלו ולהגיד שמבחינה רפואית הרבי בן אדם בריא, וכל מה שלא בסדר הוא רק מבחינה נורולוגית.

"גם ד"ר וייס וד"ר טישהאלץ, ד"ר רעזניק, ד"ר רוזן וד"ר פלדמן מחזיקים כך.

ואני יכול להבטיח שמאז שארע המאורע הזה, ב־15 חדשים האחרונים, היו יותר מופתים אצל הרבי ממה שראינו במשך כל ה־40 שנה שלפני כ"

דער רבי איז געזונט!

"כפי שכולנו יודעים, לדאבוננו, הרבי לא מדבר ברור לע"ע. האם העובדה שהרבי לא מדבר ברור, זוהי בגלל שהוא לא יכול לדבר - נושא זה נמצא כעת בדיון בין הרופאים: תחושתם של הרבה מהרופאים היא שהרבי כן יכול לדבר כשהוא רוצה, וההוכחה הכי טובה לכך היא, שכשהרבי נשאל לחזור על מילים מסויימים הוא חוזר עליהם וכל מילה מאוד ברורה.

"ד"ר טישהאלץ הי' כאן ביום שלישי שעבר, ושאל את הרבי: מה השם שלי? והרבי ענה: ד"ר טישהאלץ, בקול מאוד ברור וצלול.

"ושאלתי את הרבי באם הוא יכול להגיד את המילה 'מאנדיי' (יום שני) כפי שאני אומר את המילה הזאת, והרבי חזר על המילה מאוד ברור.

"כאמור, הרבה רופאים אומרים שהרבי יכול לדבר, אך אינו רוצה.



"אמנם, איך שלא
יהי', כיצד הרבי
מעביר את המסרים
שלו? - הרבי מנענע
בראשו, ומסמן עם
הידיים והכתפיים.

"ואני רוצה לומר
לכם: אני כבר עם
הרבי מתשרי תש"ט,
כאשר הרבי קרא לי

לחדרו הק' ושאל אותי באם הייתי מסכים לעשות עבודות מסויימות עבורו בזמני
החופשי, ומאז ב"ה אני ליד הרבי.

"ואח"כ כשהרבי נהי' רבי, אז בשבת הראשונה הוא ביקש ממני לעמוד לידו במקרה
שתהי' לו שליחות מסויימת להטיל עלי, שאוכל לעשות אותה בעבורו...

"למה אני מספר את זה? כשאתה קרוב לבן אדם אתה רואה דברים מסויימים
שאחרים לא רואים, ואני יכול להבטיח שמאז שארע המאורע הזה, ב"ה 15 חודשים
האחרונים, היו יותר מופתים אצל הרבי ממה שראינו במשך כל ה"40 שנה שלפנ"כ.
מה שקורה כיום הוא לא להאמין: כל יום אנו מקבלים טלפונים מכל הארבע כנפות
תבל, שהודות לניענוע של הרבי בראשו לכן או ללא, או עשי' עם הכתפיים - קרו
דברים שלא היו מאמינים שיקרו!

"להביא לכם דוגמאות ממאורעות שקרו לאחרונה:

"אשה מצלצלת אלי לפני שבועיים וחצי מ'לונג-איילנד', ואומרת לי בערך כך: הר'
גרונר, אני התקשרתי אליך לפני שבוע וביקשתי שתשיג עבורי ברכה מהרבי. ואמרתי:
כן, אני זוכר! היתה לך בעי' שמצאו אצלך איזה גידול בגרון והרופאים החליטו שצריך
לעשות ניתוח, ואת ביקשת ברכה מהרבי לבריאות, ולא שאלת את הרבי באם לעשות
ניתוח או לא, אלא ביקשת ברכה, והמזכיר שלי (של הריל"ג) צלצל אלייך בחזרה ואמר
שהרבי נתן ברכה.

"כאן המשיכה האשה: אז בוא נספר לך מה שקרה אח"כ: ביום שלישי הייתי אצל
הרופא עוה"פ, ורצו לבדוק אותי כדי להכין אותי לקראת הניתוח. הרופא מסתכל
בגרון, ועומד ומסתכל ולא אומר מילה... ואני שאלתי את הד"ר, מה קרה? והוא ענה:
אני ב'הלם' (שוק). חשבת לעצמי: מי יודע מה קרה, אולי זה נהי' יותר גרוע... והוא
לא יכול לעשות את הניתוח, אז שאלתי אותו: תגיד, מה קרה? והוא אמר שזו הפעם

הראשונה בקריירה שלו שהוא רואה כזה דבר... ואני שואלת אותו מה ראית? והוא אומר שהגידול הצטמק! זה לא כפי שזה הי' קודם.

הוא מחזיק בידו את הצילום שלפני שבוע, ואת הצילום של עכשיו, משווה אותם ומסתכל בגרון שלי ואומר: מה עשית? האם הלכת לרופא אחר? נתן לך איזה טיפול אחר? ענית: "לא! כתבתי מכתב לראבאיי שניאורסאהן". "אהה", כתבת לראבאיי שניאורסאהן - אז נתת לי את המענה על שאלתי..."

"זהו רק אחד מני אלפים רבים של דברים ומופתים שנפעלים בברכותיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

י"ש לכם רבי בריא!"

"הבה נזכור את ענין האמונה, ההרגשה שלי היא כי צריכים לחזק את האמונה באותו רבי שהי' לנו במשך ה-40 שנה, אשר, עם המגבלות הפיזיות שלו אין שום מגרעת כל שהיא מפעולותיו משך כל ה-40 שנה, בלי להתחשב עם כך שנראה כביכול שהוא לא יכול - לעת-עתה - לחלק בידיו את הדולרים, ובלי להתחשב בכך שנראה שהוא לא יכול לעמוד על רגל ימין שלו, ובלי להתחשב בכך שנראה שהוא לא יכול לדבר - הוא פועל! כמובן שאנו לא מסתפקים בזה, ואנו לא נרפה מהקב"ה כלל וכלל.

"דומני שהרב סימפסאן סיפר לכם את הסיפור שסיפרתי לו על מה שקרה לפני שבוע במדינת בלג'י - הסיפור עם מפתח העיר: ב"א ניסן היתה כתבה בעיתון של בריסל והכותרת היתה - המפתח של העיר ניתן לאדם מיוחד. ראש העירי' מעולם לא נתן את המפתח של העיר כי אם לאדם אחד: "מלך בלג'י", ועתה, המקבל השני, להבדיל אלף אלפי הבדלות, הי' הרבי שליט"א.

האנשים הללו הוזמנו לראש העיר והוא עשה מכך סיפור שלם, עם תמונות כמובן, איך שהוא מוסר לרבי את המפתח. אלו התקשרו אלי וביקשוני שהיות ומדובר באירוע מיוחד - באם אפשר שאנשים אלו יכנסו ויתנו את המפתח לרבי 'אישית', ולא דרך המזכירות? בתגובה עניתי שאשאל את הרבי, ואקווה שאוכל לקבל את הסכמתו לכך. נכנסתי לרבי ושאלתי אותו והרבי ענה 'כן'!

"המשלחת הגיעה לביל שלישי העבר, וחבריה חיכו משעה 1:00 אחר הצהרים עד 7:00 בערב, לאחר שהרבי לא יצא למנחה באותו יום... הם לא זזו מהמשרד 'כמלוא אינטש', כדי להיות מוכנים לרגע שהרבי יצא - הם רוצים להיות שם! אני אמרתי להם שהם יכולים ללכת הביתה ולאכול ארוחת ערב, ולחזור בשעה 9:00, בתקוה שהרבי יצא למעריב 'ואז תהי' לכם הזדמנות למסור את המפתח".

שאלתי את הרבי שנית לפני מעריב, והרבי ענה "כן", ושני אברכים נכנסו לרבי, והניחו את המפתח והתמונות (איך שראש העיר מוסר את המפתח) על השולחן. הרבי

הרים את התמונות והסתכל על כל תמונה ואח"כ הניחם בתוך המעטפה. לאחמ"כ הציגו את המפתח, וא' מהם אמר שהרבי נהג תמיד לומר שכשמוסרים את המפתח שז"א שהמקבל נעשה בעה"ב על העיר... והרבי אמר 'אמן'!

**כרבי פועל הוא
כמקודם: הרבי
עוזר לאנשים
בכל דרך וכל
ההמשכות וכו',
אלא שאנו
צריכים להתחזק
באמונתנו**

"לאחר שיצאו, סיפרו כי ראו את הרבי בריא, ותמיהתם - "מדוע אינכם יוצאים לעולם ואומרים לכול שיש לכם רבי בריא"?... יצויין שאנשים אלו נהגו לבוא לקבל דולרים מהרבי בימי ראשון, ואמרו ששום דבר אצל הרבי לא השתנה; לא עיניו, לא המבט שלו ולא הפנים!"

"מבחינה פיזית הרבי אותו דבר כמו מקודם! חוץ מהמגבלות שאותם אנו רואים... ובודאי שכרבי פועל הוא כמקודם: הרבי עוזר לאנשים בכל דרך וכל ההמשכות וכו', אלא שאנו צריכים להתחזק באמונתנו.

להתחזק באמונה

"ברור שצריכים וחיילים אנו לזעוק ולבקוע ריקעים למען בריאותו של הרבי, שיחזור לאיתנו כמקודם ועוד יותר - ע"י שנוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות.

"צלצלי לכמה מאנ"ש ושאלתי מדוע הפסיקו לומר תהלים כפי שהי' קודם? האם אתה רואה את הרבי כבר מתוועד? האם הרבי מחלק דולרים? האם הרבי נוסע לאוהל כמקודם? מדוע שותקים? מדוע שבעי רצון ממה שיש - שיתאספו ויעשו מה שעשו לפני שישה חודשים! נכון שעלינו להודות לה' על הטוב אשר גמלנו עד עכשיו, אבל מאידך - צריכים אנו לומר להקב"ה שאיננו מסתפקים בזה ואנו צריכים רפואה שלימה ושהרבי יהי' בריא כמקודם, ועוד יותר.

"ואני מציע שיצא משהו מהכינוס הזה... שנשי חב"ד יקבלו על עצמן משהו בתחום זה, גם להשפיע על הגברים - כפי שהרבי מביא על מאמר חז"ל "איזו אשה כשרה - שעושה רצון בעלה", שפועלת את הרצון של בעלה... ולפועל - שיאמרו תהלים ויתחזקו בקיום המצוות.

"נזכר אני בסיפור: היו שנים שהרבי נהג להיכנס בעצמו למזכירות ולקחת את הדואר שהגיע, כי הרבי לא רצה להפריע לנו. היינו כל הזמן במצב הכן, למקרה שהרבי יכנס פתאומית למשרד ושאל מה אנו עושים... בא' הפעמים הרבי נכנס וראה את המזכיר מינדל מדבר בטלפון, והרבי נעמד להקשיב ושמע איך שמינדל מסביר לאשה אחת שלמרות שהיא לא מבינה איך יעזרו לה דברי הרבי - היא צריכה לציית לדבריו!



הרבי הפסיק אותו וביקש ממנו שימתין רגע, ושאל מה קורה כאן? מהי הבעי'?, ומינדל הסביר שבעלה של האשה חולה במחלה הידועה, והיא כתבה לרבי על כך, וקיבלה תשובה שתדליק נרות בערב שבת, ותיתן לצדקה לפני הדלקת הנרות. "נו, ומה הבעי'?", שואל הרבי. "היא לא מבינה את הקשר שבגלל שהיא תדליק נרות בעלה יתרפא", הסביר מינדל.

"ומה ניסית להסביר לה?" שואל הרבי. "אמרתי לה, שלך זה לא משנה, הרבי אמר להדליק נרות - תדליקי נרות". ואמר לו הרבי - "לא בגלל שהיא לא מבינה לכן המציאות אינה כך. תגיד לה שאם תדליק נרות יהיה לבעלה רפואה שלימה!"

"מכאן למדים אנו, שבאמת איננו רואים את ה'מכניקה' והקשר של הדברים, איך שע"י הדלקת הנרות הבעל מתרפא ממחלה חשוכת מרפא.... אבל הרבי רואה את הדברים, ולפיכך אמר להדליק נרות. וכפי שידועים אנו את הוראותיו כאשר לזה מורה לבדוק את המזוזות, ולזה להוסיף במבצעים וכיו"ב - כי הוא רואה איך הדברים קשורים ועוזרים זה לזה.

"ואם מעוניינים אנו לעזור לרבי - צריכים אנו לעשות מה שהוא מלמד אותנו, וללא ספק שתתפר בריאותו של הרבי עד שיתרפא לגמרי.

הרבי נותן לנו את כל מה שאנחנו זקוקים!

"כולנו זוכרים שהרבי הי' מתוועד חמש, שש שעות, ואפילו תשע שעות... ולאחר פטירת הרבנית נ"ע, הרבי נכנס להתוועדות ב-1:50 ובשעה 2:55 כבר בירך ברכה אחרונה! וכשזה קרה פעם נוספת, שאל אותי אברך: "לייבל, מה קרה?" וסיפרתי לו הסיפור שמובא בבני יששכר - שהרבי מציין אליו בלקו"ש - שבפרק הראשון שואל

מדוע הולך החסיד לרבי, ובפרט בשבת? ומבאר שתפקידו של הרבי הוא, כמבואר בחומש, שמביא לחסיד את כל צרכיו בעוה"ז!

"הרבי מסביר בשם אדה"ז, שכשבנ"י באו למשה רבינו וביקשו בשר, פנה משה להקב"ה ואמר: "מאין לי בשר?" ומבאר אדה"ז שטענתו של משה היתה: מאין לי גשמיות? מילא אם בנ"י רוצים תורה - אני יכול למסור להם; אבל גשמיות לתת להם - מאין לי?! ועל כך ענה לו הקב"ה: "היד ה' תקצר"? שמשוה רבינו אחראי על כל צרכי בנ"י הן הגשמיים והן הרוחניים. וזהו רבי...

"והמשכתי ואמרתי לאברך, ששם (בבני יששכר) מבאר שבשלחן שבת כאשר הרבי יושב ומדבר, הרבי לא זורק רעיונות סתם, אלא הוא מסתכל בעולם ורואה מה חסר, ובדברי תורתו הוא משפיע מה' את הצרכים הגשמיים והרוחניים בזמן הזה.

"והוספתי ואמרתי: שכעת הרבי מדבר רק שעה אחת, הוי אומר: אחת מהשתיים - או שהוא השפיע בשעה זו את כל צרכי העולם, או כסיפור הידוע שהבעש"ט אמר פעם במוצאי ר"ה, שלמעלה לא שמעו בכלל את היצה"ר ולא התדיינו איתו כלל, ולכן הכל הלך בקלות ובמהירות... ועד"ז כל הדלתות פתוחות והכל הלך במהירות; לפעמים הרבי רואה עוד מניעים ועיכובים והוא יושב עוד חצי שעה ועוד חצי שעה, עד שכל המניעות נעלמות! נמצאת למד שכשהרבי יושב שעה אחת, ה"ה נותן לנו הכל באותה שעה.

"וכיום, כשהרבי יושב במרפסת ומסתכל על הקהל, הוא רוצה לראות למה הקהל זקוק, ובאותם רגעים הוא ממשיך למטה את כל הענינים הנצרכים!

זה שפעם הוא יושב שעה או יותר, גם לכך יש הסבר: ההבדל בין המצב של היום ופעם הוא כהבדל בין דיבור למחשבה, כמבואר בחסידות שמהחילוקים בין דיבור למחשבה, שהדיבור מוגבל ואילו במחשבה אפשר להקיף את הכל ברגע אחד; כיום הרבי פועל ע"י מחשבה, ולכן ברגע אחד הוא פועל הכל... כסיפור עם האר"י ל' שישן בשבת ואמר לתלמידיו ש"לגלות את כל מה שראיתי בשעת השינה יקח לי שישים שנה" (או שמונים שנה - לפי גירסא אחרת), וכיון שהרבי פועל הכל על ידי מחשבה - אין צורך בשעות ארוכות ודקות ארוכות.

"לכן אני מרגיש שהרבי איתנו וממשיך ונותן לנו את כל מה שאנו זקוקים; אך אנו מצדינו צריכים לעשות הכל שלרבי תהי' רפואה שלימה".

"ונסיים בברכת רפואה שלימה לכ"ק אדמו"ר שליט"א - שנראה בגילוי שהרבי בריא ושלם במאה אחוז וממשיך להתוועד איתנו ולחלק דולרים, ויתגלה כמלך המשיח תיכף ומיד ממש".



האם אומרים מי שברך שהשמש תזרח מחר!?

האם הם אומרים גם מי שברך בשביל שהשמש תזרח מחר בבוקר והמולד יהיה ביום חמישי? לא צריך לעשות בזה מי שברך, זה חלק מהתוכנית של הבריאה כמו שנבראה בששת ימי בראשית. ורוחו של משיח היא למעלה מזה

דברים שנשא ר' יואל כהן בסעודת ההודיה - ר"ח כסלו תשנ"ד



ישנו גבאי פה בבית הכנסת, שכשהוא מכריז את זמן המולד לפני ברכת החודש, הוא אומר "דער מולד וועט זיין אי"ה...". ברוב בתי הכנסת לא נוהגים להוסיף "אי"ה". למה? כי "אם" זה לשון ספק. ואנחנו בטוחים שה' רוצה, כי כך הוא קבע בבריאה.

ישנם כאלה שאומרים "מי שברך .. להחלימו ולהחיותו". האם הם אומרים גם מי שברך בשביל שהשמש תזרח מחר בבוקר והמולד יהיה ביום חמישי? לא צריך לעשות בזה מי שברך, זה חלק מהתוכנית של הבריאה כמו שנבראה בששת ימי בראשית. ורוחו של משיח היא למעלה מזה, ואתם יודעים מתי זה התחיל? י"א ניסן תרס"ב! פשוט כפשוטו!

אלא שאז היה הענין לגמרי בהעלם עד שזה הגיע כבר במאמר הראשון אומר הרבי מה העבודה של דור השביעי - שממשיך עיקר השכינה. ע"ד שהיה עם משה רבינו שהיה שביעי ו"כל השביעין חביבין" והוא המשיך את השכינה למטה. למה דווקא השביעי? כי זה הסדר.

לאחרונה הודפס ב"כפר חב"ד" סיפור. בין הדברים מסופר, שהקומוניסטים ברוסיה פעלו בשני כיוונים כיוון אחד: עשו גזירות שונות על יהדות, וכמובן שהיהודים עמדו בתוקף במס"נ נגד זה. ומצד שני, עשו התעמולה, שהציגה את היהדות כדבר ששייך למוזיאון, היתה הרבה יותר גרועה. אבל כשהגיע בחור אמריקאי עם זקן וציצית והיהודים הרוסים אמרו: תראו יש פה בחור שהולך עם כיפה ופיאות, זה נתן להם כח לעמוד נגד הגזירה. כשהופכים את הדבר למוזיאון, זה הרבה יותר גרוע מכל הגזירות.

בנוגע לענייננו. מתאספים ביחד, חסידים מבוגרים, אברכים וגם בחורים שרוצים לשמוע מה קורה עכשיו. כבר עשרים חודש שהמצב הוא כזה ורוצים לשמוע משהו. יש פה משפיעים, שלוחים, שמסרו את הנפש, והבחורים רוצים לשמוע משהו. קם אחד ומספר סיפור מתר"ס. השני מספר מתר"פ. השלישי מתש"י והרביעי מתשח"י. אבל אף אחד לא מדבר על ת-ש-נ-ד.

נהיה פה מוזיאון. דברים ישנים. מה עם דבר חי?! יותר טוב לשתוק מאשר לספר סיפורים מתש"י.

הרבי מסביר ש"מחולל מפשעינו מדוכא מעוונותינו" קשור עם משיח. אנחנו היום במצב של חבלי לידה שגם זה קשור עם משיח. קודם כל, צריך לצאת לעולם ולהסביר להם שהרבי ממשיך להנהיג כמו מקודם! זה ברור. אבל, זה לא ענין של חלישות ח"ו, זה ענין של חבלי לידה. ואם לא אומרים את זה, מפספסים את כל הנקודה של העצמות.

יש שני אפשרויות: אופן אחד, שבשעה שניעור משנתו ויש לו קאך זיך במשיח, יש אפשרות שהוא יעשה 'ווילדע זאכן' ויפעול ריחוק ח"ו. מה זה ריחוק? אומרים כך: שליבאוויטש היא ליובאוויטש והיא בכל תוקפה, אבל הליובאוויטשער'ס הם כאלה משוגעים שהם אומרים שהרבי הוא משיח. כמה ריחוק נפעל מכך??? נו..

אבל יש אופן אחר: ליובאוויטש הם אנשים שפויים ונורמליים, אנשים מבינים, וממילא הם מבינים שמכיון שהרבי הוא לא בריא, אי אפשר לצאת עם כאלה סיסמאות. זה לא פועל ח"ו ריחוק, אבל זה הרבה יותר גרוע. זה פועל שהעולם מבין שליובאוויטש היא כלום. איפה החינוך שהעולם לא תופס מקום?

עבודתנו היא "לקבל פני משיח צדקנו". והעבודה שלנו היא שכל הפרטים יהיו חדורים באופן גלוי בעבודה זו. ובכדי, שנאחז בכך הן בנוגע לעצמו והן לזולת, צריך לחיות עם העניינים האלה. ובשביל לחיות, הרבי אומר שצריך ללמוד את העניינים האלה. ושלומדים את העניינים האלה, פשוט הענין מונח אצלו יותר טוב.

יש חילוק בין מי שלמד את השיחות למי שלא. מי שלא למד את השיחות שמח על הנבואה של הרבי, אבל היא לא מונחת אצלו כי זה בשבילו משהו עתידי. מי שלמד את השיחות יודע שהרבי מדבר על דברים שקורים בהווה. על פעולות שמשיח עשה ועושה. "משיח כבר פה, וישנה כבר ההתגלות ויש כבר ה'וינצח" וכתתו חרבותם לעתים".

אני מציע להקים חבורות וללמוד את השיחות והמאמרים של השנה האחרונה שעוסקים בעניינים האלה. צריך ללמוד את השיחות. הרבי לא אומר עתידות. כשלומדים כל יום, אפילו רק לכמה שבועות, מבינים שהרבי אומר, שאנחנו כבר במצב בין ראש חודש לט"ו בחודש, והתגלות הלבנה - התגלות המשיח כבר היה, וכבר זה יהיה בפועל ממש.

ביטול חודש העיבור

”כשיקדשו ע”פ הראי’ יתבטל הקידוש ע”פ החשבון כפי שהוא עכשיו ממילא ייתכנו ג”כ שינויים בעיבור השנים, כך, שמצד הקידוש ע”פ הראי’ אין הכרח ששנה זו תהי’ שנה מעוברת”

בשנת תשנ”ב היה נראה שכ”ק אדמו”ר מלך המשיח שליט”א פועל באופן שמימי לבטל את חודש העיבור, בכתבה שלפנינו מובאות שיחות אד”ש בקשר לזה וכן מענה כ”ק אד”ש כיצד אכן היה ניתן לבטל את חודש העיבור?



בשלהי חודש שבט ותחילת חודש אדר ראשון תשנ”ב היה נראה לחסידים שהרבי ”מנסה” לבטל את חודש העיבור ולגרום לכך שחוד שאדר יהיה חודש אחד.

חסידים קישרו מהלך ’שמיימי’ זה למאורע שאירע בז”ך אד”ר באותה שנה אותו ’ניסה’ הרבי לבטל באמצעות ביטול חודש העיבור.

דברי הרבי בקשר עם ביטול העיבור

בשיחת כ”ח שבט תשנ”ב (בלתי מוגה) דיבר הרבי ברורות על ענין זה:

”ועפ”ז מתעורר ספק נוסף ושאלה נוספת, ובמיוחד ע”פ המדובר לאחרונה באופן תמידי – שהנה הנה משיח בא (מ’האלט אין איין ריינדן אז אט אט קומט משיח“). שאז תהי’ זו שאלה הנוגעת לפועל.”

דהנה, מיד בביאת משיח יתחילו לקדש ע”פ הראי’. ויתירה מזו יש לומר שקידוש החדשים ע”פ הראי’ ייתכן עוד לפני ביאת משיח, כיון שלזה אין צורך (ואין זה תלוי

בכך) שבית המקדש יהי' קיים (כפי שאכן היו מקדשים ע"פ הראי' גם לאחר חורבן בית המקדש. כל זמן שהי' המשך הסמיכה), אלא צריכים שיהי' בית דין סמוך. ומכיון שיש אומרים שהסמיכה לא מוכרחת להיות בהמשך אחד וכאשר יקום בית דין כדרוש. בית דין בר סמכא. יש בכחו לחדש את ענין הסמיכה הרי ייתכן. שעוד קודם ביאת משיח יקום בית דין כזה ויסמוך בית דין. ובמילא יתחילו לקדש ע"פ הראי'.

והנה, כשיקדשו ע"פ הראי' יתבטל הקידוש ע"פ החשבון כפי שהוא עכשיו ממילא ייתכנו ג"כ שינויים בעיבור השנים, כך, שמצד הקידוש ע"פ הראי' אין הכרח ששנה זו תהי' שנה מעוברת.

וכאן מתעוררת השאלה האמורה:

בבואנו משבת מברכים חודש "אדר ראשון", שבה הכריזו על-פי התורה (ד"מנהג ישראל תורה הוא) שזהו "אדר ראשון", היינו, שלאחריו צריך לבוא "אדר שני" – מה יהי' באם משיח יבוא לפני שבת מברכים חודש אדר שני. ובמילא יתחילו לקדש ע"פ הראי' (או אפילו קודם ביאת משיח כאמור) ויתבטל ההכרח לעבר את השנה:

**יתבטל הקידוש
ע"פ החשבון כפי
שהוא עכשיו
ממילא ייתכנו
ג"כ שינויים
בעיבור השנים,
כך, שמצד
הקידוש ע"פ
הראי' אין הכרח
ששנה זו תהי'
שנה מעוברת**

האם מצד זה שהכריזו בשבת מברכים זו ע"פ תורה שנכנסים ל"אדר ראשון" (וממילא מובן שמתכווננים לאדר שני הבא לאחריו) אין מקום לומר שיהי' בזה שינוי – שהחודש הבא יהי' חודש ניסן; או שנאמר שיש מקום לומר כן, ובפרט ע"פ האמור – דמכיון שאז נמצאים כבר לאחר שחידשו וקידשו את חודש "אדר ראשון", וערכו ג"כ קידוש לבנה, ועד לה"קיימא סיהרא באשלמותא" שבו, וכמה ענינים באדר ראשון – ראשון במעלה, ישנם

כבר כל הענינים דאדר בשלימותם, ובמילא, החודש הבא יכול להיות חודש ניסן.

וכאמור, כיון שאז יקדשו כבר ע"פ הראי'. הרי זו שאלה הנוגעת לפועל. שכאשר באים העדירא' ומעידים שראו את הלבנה – מתעוררת השאלה. האם זוהי הלבנה דחודש ניסן. או שזוהי הלבנה דחודש אדר (שני) שלפניו.

ויש להאריך בכל זה, ובפרט שאינו ברור הדבר – איך תהי' ההכרעה, ויש לומר בזה לכאן ולכאן.

ועד"ז אומר הרבי בדבר מלכות ש"פ משפטים תשנ"ב (הכולל בתוכו את שיחת כ"ח

שבט):

"אף שבשבת מברכים הכריוז ע"פ תורה ("מנהג ישראל תורה היא") ש"ראש חודש אדר ראשון ביום השלישי", הרי, כשיבוא משיח צדקנו תיכף ומיד, לפני ר"ח, שאז יחזרו לקדש החדשים ע"פ הראי¹⁴⁵, יתכן שיש מקום שסנהדרין ישנו ויקבעו שיהי' רק אדר אחד¹⁴⁶ זה, ויהי' סמוך לניסן¹⁴⁷ (ויש להאריך בכל זה, ואכ"מ)."

ובהערות שם מסביר הרבי כיצד ניתן אכן לשנות את עיבור השנה:

⁽¹⁴⁵⁾ ולהעיר, שיתכן קידוש חדשים ע"פ הראי' ע"י סנהדרין גם לפני ביאת משיח צדקנו - להדעות שאפשר לסמוך ב"ד בזמן הזה (ראה לקו"ש ח"ט ע' 105. וש"נ. וראה גם שיחת ש"פ בראשית תשמ"ה (התוועדות ב)).

⁽¹⁴⁶⁾ ויש לומר, שמרומז גם בכתיבת שמו של החודש "אדר א'" (במקום "ראשון"), שפירושו גם "אדר אחד", כמו "יום אחד", אף דלאחריו בא יום שני וכו' - שבזה מרומזת האפשרות שישאר רק אדר אחד (באם סנהדרין יחליטו לשנות שלא תהי' שנה מעוברת).

⁽¹⁴⁷⁾ להעיר, שלדעת הרמב"ם (הל' קידוש"ח פ"ד ה"ב) ש"ב"ד מחשבין ויודעין אם תהי' תקופת ניסן בששה עשר בניסן או אחר זמן זה מעברין אותה השנה . . ואין חוששין לסימן אחר", בהכרח שהשנה תהי' מעוברת כדי שלא תהי' תקופת ניסן לאחר ט"ז ניסן, משא"כ לדעת הרמ"ה (השגת הרמ"ה שם. וראה כס"מ שם הט"ז) שאין מעברין על התקופה לבדה, כי אם על ב' סימנים.

ובשוה"ג שם:

"דכיון שבשנה זו התקופה היא בד' ניסן (כמצוין בלוח) - לתקופת שמואל, ולתקופת ר' אדא - שבה מתחשבים בעיבור שנים - קרוב לשבועיים לפני"ז, הרי, אם לא יעברו השנה תהי' התקופה לאחר ט"ז ניסן".

הגעגועים לחודש ניסן

בשיחת ז' אד"ר תשנ"ב הזכיר הרבי את הצפיה והגעגועים לחודש ניסן, שכאשר נמצאים בשנת העיבור וממילא ישנם שני חודשי אדר - הצפיה והגעגועים לחודש ניסן גדולים ביותר:

"בכל האמור מיתוסף עוד יותר - מצד החודש הבא מיד לאחר אדר. חודש ניסן.

וגם בזה מיתוסף בשנת העיבור, כיון שאז התשוקה והצפי' ("נאכמערער קוקט מען ארויס") לחודש ניסן היא שלא-בערך! וכמובן בפשטות - שכאשר צריכים לחכות ולצפות לענין מסויים במשך שישים יום (כמו שהצפי' לניסן בשנה זו היא במשך

שישים יום), אזי התשוקה היא שלא־בערך לגמרי לגבי התשוקה שישנה כאשר הצפי' היא רק במשך שלשים יום!

והרי בנוגע לחודש ניסן הובטחנו ד"בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל". וכהדגשת ופירוש נשיא דורנו בזה. שלא צריכים לחכות עד לחודש ניסן, אלא ענין זה ייתכן עוד הרבה קודם לכן – בחודש אדר שני שלפניו, ואפילו בחודש אדר ראשון שלפניו, כך, שבדרך־ממילא בהגיע חודש ניסן נמצאים כבר לאחר הגאולה. וכמדובר כמה פעמים".

כיצד ניתן לבטל את חודש העיבור?

לאחר שיחות אלו שאל הרה"ג יהודה קלמן ע"ה מארלאו, מרא־דאתרא וחבר הבית־דין־צדק דשכונת קראון הייטס את הרבי כיצד ניתן לבטל את שנת העיבור. וכך כתב הרב מארלאו:

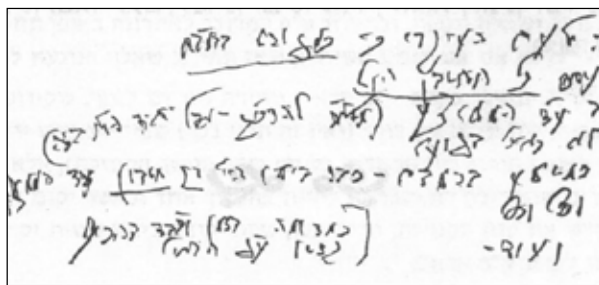
"הנה אפריל ש.ז. (יום תקופת ניסן) הוא ביום ד' ניסן, ונמצא שכל חג הפסח (ט"ו ניסן) הוא כבר בתקופת ניסן, ואם לא יעברו השנה חל הפסח (ט"ו ניסן) ביום מעריך 20 (ואם לא ירצו לעשותו ביום בד"ו [המולד דחודש הבע"ל, הוא ביום ד' בבוקר, ויקדשו החודש ביום ה'], אז הוא ביום מעריך 19). ונמצא שכל חג הפסח הוא עדיין קודם תקופת ניסן (והשנה היא שנת י"ד למחזור - לא ה', י"ג או ט"ז) וגם בשנים אלה - אינו קודם 27 מאריך], וא"כ - למה יש מקום לומר שאולי לא יעברו ב"ד את השנה?"

על זה הואיל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לענות:

הטעם העיקרי כי כמפורש ברמב"ם עתה כל החשבון הנ"ל ב ע"ד הממוצע (משא"כ להרס"ג - אבל יחיד הוא בזה) לא ראוי בפועל כמשמע ברמב"ם - כבר בימיו הי' רק חשבון ע"ד הממוצע וכו' ועוד. כמדומה בזמן ובכ"ד דהרי"ף קדשו ע"פ הראי'.

ביאור הדברים (בדא"פ): שכל החשבון עליו מסתמכים הינו רק ע"ד הממוצע אבל אינו ראייה בפועל, ולכן ניתן לשנותו.

הרב מרדכי גנוט (עורך לוח דבר בעיתו) הביא ביאור נוסף לזה. ואלו דברי הרב גנוט:



בשנת תשנ"ב דיבר הרבי מלך המשיח בסוף חודש שבט על כך שישנה אפשרות שאם משיח יבוא באופן מייד, לא יצטרכו לעבר את



הרב גנוש קורא את פרשיות המלך, זכר למעמד 'הקהל'

השנה (שנת תשנ"ב היתה כזכור שנה מעוברת). רבים לא ירדו לסוף דעתו של הרבי, כיצד הרבי מדבר על כך שישנה אפשרות לא לעבר את השנה, כאשר כבר נמצאים בערב ראש חודש אדר תשנ"ב?!

הרב גנוש ישב על המדוכה ולאחר חישובים רבים גילה כי למעשה הדברים של הרבי מדויקים בתכלית. לפי תקופת שמואל, מה שקובע בעיבור

השנה הוא יום השוין האביבי; גם מהרמב"ם משתמע כי זה מה שקובע בנושא עיבור השנה. ואכן, באורח פלא בשנת תשנ"ב יצא יום השוין האביבי באמצע אדר שני; כלומר, שאם היה בית דין, ניתן היה לבטל את אדר שני ולעשותו ניסן שהרי כבר באמצעו חל יום השוין האביבי ויכלו לקיים את הפסח כבר באדר שני!...

"ראיתי" - מספר הרב גנוש - "כי דבריו של הרבי מופלאים ביותר, ורק אנשים שיש להם את הידע הנדרש בחכמת התכונה, יכולים היו להגיע לחישובים אלו ולרדת לסוף דעתו הנשגבה של הרבי. אני מודה לה' שזכיתי לבאר את השיחה המופלאה הזאת..."

שנת העיבור בדוגמת ענין התשובה

בכלל, היו מתיראים ("מיוואלט זיך שרעקן") משנת העיבור, שהרי ענין העיבור הוא תוצאה מהקטרוג ומיעוט הירח (ולכן יש נוסחאות שנוהגים להוסיף בשנת העיבור "ולכפרת פשע").

עד שהגיעו למסקנא שאין סיבה להתירא, כיון שאדרבה: ענין העיבור הוא להשוות את שנת הלבנה עם שנת החמה, היינו, לתקן את החסרון שנעשה ע"י מיעוט הירח (שווה עניין "כפרת פשע"). וכמבואר לעיל, שמטעם זה שנת העיבור היא "שנה תמימה" - כיון שהיא פועלת שלימות בשנת הלבנה, ע"י השוואתה לשנת החמה.

ויתירה מזה: בשנת העיבור ישנם יותר ימים מאשר בשנת החמה - שהרי שנת החמה היא שס"ה ימים, ומספר הימים דשנת העיבור הוא גדול יותר. והיינו שענינה של שנת העיבור הוא בדוגמת ענין התשובה, מדרגת בעלי תשובה היא למעלה גם ממדרגת הצדיקים, והרי מצינו, שקין האריך ימים יותר מאדם הראשון (שניתנו לו אלף שנים ואחר כך נלקחו ממנו שבעים), וגם יותר מירד וכו', שכל זה הוא מצד מעלת התשובה, ועל דרך זה מספר הימים דשנת העיבור גדול יותר משנת החמה, מצד מעלת התשובה.

(משיחת ש"פ בראשית תשי"ד)

• הוספה מיוחדת •

אך ורק בשעות הפנויות

מענה כ"ק אדמו"ר שמה"מ לשאלת הנהלת תומכי תמימים האם יש מקום שהתמימים יצאו למבצע תפילין גם בשעות הסדרים, ענה הרבי: "אך ורק בשעות הפנויות"

ל. ע.

ישיבת תומכי תמימים המרכזית

CENTRAL YESHIVATH TOMCHEI TMIMIM

Containing: Pleite Oley Russia Oley Teimon [ת"ת] רוסיה ופליטות תימן

מיסודו של ב"ק אדמו"ר רבי יוסף יצחק זצוקללה"ה נבג"מ ז"ע חסידות אשכנז
תחת נשיאות ב"ק אדמו"ר רבי מנחם מענדל שליט"א פניאורשטאט חסידותאשכנז
Established by the late Lubavitcher Rabbi Joseph I. Schneersohn of blessed memory
Under the Presidency of the Present Lubavitcher Rabbi Menachem M. Schneersohn

בשבתה של חנוכה

ב"ה, כפר חב"ד, י"ג חשוון, תשכ"ז

ב"ק אדמו"ר שליט"א

עם ההתעוררות בקשר למבצע תפילין הננו בבקשה
חז"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר להשתתפות תלמידי הישיבה
במבצע זה, אם יש מקום להשתתפות במבצע זה גם בזמן סדר
הלמודים והתנדבותם למבצע זה,
בישיבה קטנה בלוד סניף התלמידים מתנדבו למבצע בשעות
הפנויות, אולם בכפר חב"ד יש צורך לשלוח התלמידים למסופות
מרוחקים בכדי להניח תפילין.

אך ורק בשעות
הפנויות

הנ"ל הוא
הגב"ר ר' אפרם
ב"ק אדמו"ר
הגב"ר ר' אפרם

ת"ד 46 לוד 561115. תשובת התלמידים : ישיבת לוד
P.O.B. 46 Lydda Tel. 561115 Caldes Yeshiva-Lydda



כי אמנם האב צריך להסתתר
מפני בנו... כדי שהבן ירצה
לחפש אחריו, וכדי שתתעורר
אצלו תשוקה כמו שנמצא
ב"ארץ צי' ועיף בלי מים",
אולם כאשר הוא תוחב
אותו... בתוך חושך כפול
ומכופל, ואח"כ נעשה מצב
ש"הראשונים כמלאכים
וכבני אדם"... ואנו אפילו לא
"כחמורו... של ר' פנחס בן
יאיר"... וביחד עם זה תובעים
ממנו, שהוא... לא יפסיק
לחפש...

לזכות

הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה ויגאלנו אכ"ר

.

לע"נ

הרה"ח ר' משה נחום בן ר' מרדכי מענדל ע"ה
קדנר
גלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן ה'תשע"א

לתרומות והקדשות

ארה"ק - 072.224.4200 | חו"ל - 770.893.9489